

Maandag 10 december. Kort na het opstaan aan de slag voor de laatste voorbereidingen. Fietsenrek opbouwen, fietsen erop en de hoes erover. Daarna een berg draagtassen naar de camper want we kunnen in principe bijna 3 maanden wegblijven, dat betekent een behoorlijke Vivaldi-garderobe, onze uitdrukking voor 4 seizoenenkleding. Eten nemen we mondjesmaat mee, we willen de gastlanden toch ook een beetje economisch ondersteunen.

Tussen de bedrijven door werd er nog een kan koffie leeggedronken en na het uittrekken van de nodige stekkers, het schoonmaken van de koelkast en het dichtdraaien van de hoofdwatorkraan de laatste ronde langs alle ramen en deuren konden we vertrekken. De CV lieten we deze keer aanstaan omdat we geen bevroeringsrisico wilden lopen. Stel je voor dat er een Elfstedentocht zou komen!

Om 11.00 uur startten we de motor en reden nog even langs het tankstation om de bandenspanning te controleren. Géén overbodige luxe want er moesten nogal wat pufjes bij. Okee, nu echt opweg.

Maastricht werd verrassend snel gepasseerd en zo zaten we spoedig op de Route de Soleil.

Niet dat deze haar naam eer aandeed want kort achter Luik reden we het winterse landschap van de Hoge

Ardennen in. Gelukkig waren de wegen goed begaanbaar en zo reden we ongeveer aan de grens van Luxemburg de witte wereld uit. Nog even spannend want 25 km voor tankparadijs Luxemburg begon het alarmlampje van de tank enthousiast de blinken. Toch maar even van de autoweg af om in Arlon een slokje te tanken. Werd even heel spannend want het vinden van een tankstation viel nog niet mee! Op vermoedelijk het laatste borrelglasje diesel kwamen we bij een tankstation waar we € 10.= diesel kochten. Hiermee bereikte we veilig het eerste tankstation in Luxemburg en daar werd degelijk afgetankt. Zestig eurokwartjes gespaard!

Het verkeer liep lekker door zodat we rond vieren de CP (camperplaats) van

[Pont-a-Mousson](#) bereikten. Na het installeren en het repareren van de badkamerkraan (vermoedelijk stukgevroren in die ene -20 nacht), het was inmiddels donker, maakten we een wandelingetje naar het sfeervolle centrum waar zelfs een kleine Kerstmarkt was. Mooi was een laserprojectie op de gevel van het Hotel de Ville: Mooie kersttafelen. Overall klonk kerstmuziek en we voelden toch een beetje de kerststemming opkomen.....

Terug bij de camper maakten de camperbuurman ons erop attent dat één achterlicht het niet deed.

Fred keek er naar maar kon het niet verhelpen, vermoedelijk een waggeltje in de stekker die goed weggestopt zat onder de fietsen. Geen ramp want we rijden toch niet in het donker en rem- en richtinglicht werkten goed.

Na het verorberen van de pre-fab drumsticks (uit eigen keuken) en 'n pizza gingen we al lezend en typend richting bedtijd. We lagen er al vrij vroeg in want dat spaart stookkosten. Het was immers toch nog behoorlijk koud, hier en daar lag nog iets van sneeuw in de hellingen.

Dinsdag 11 december. 08.15 uur: Reveille! Koffie gezet en toen aan de vertrekroutine. Na de koffie en het binnenhalen van de stroomkabel reden we om circa 09.00 uur weg uit Pont-a-Mousson.

We zaten al vrij snel op de autoweg en koersten hoofdrichting Dijon. Vijftig meter voor de tolpoort gingen we van de autoweg af, toch maar besloten om het tolbetalen nog even achterwege te laten.

We hadden Savigny-le-Sec als bestemming gekozen en reden via de secundaire wegen die door leuke dorpjes leidden, nog steeds door een landschap met sneeuw dat langzaam overging naar poedersuiker. De zon liet zich regelmatig zien. De beoogde camperplaats werd gevonden. Omdat deze wat afgelegen lag in een gebied dat in het voorjaar of zomer best mooi is voor fijne wandelingen maar nu wat troosteloos besloten we nog 60 km door te rijden.

In [Seurre sur Saone](#) vonden we bij de jachthaven een plek die beter beviel. De dagteller stond op 280 km.

Aankomst rond 15.00 uur dus namen we de tijd om een wandeling door het stadje te maken. Niet spectaculair maar wel de Franse sfeer ademend. Inmiddels was het volledig sneeuwvrij en in de zon best aangenaam. Maar toen tegen vieren de zon in staking ging koelde het toch erg af. Terug naar de camper, dus! Geen internet dus in de boeken voor de volgende standplaats. We kozen voor Fleuri, een stukje bezuiden Macon. We bouwden wel het voorbehoud van verderrijden in, dit zou mede bepaald worden door het weer.

Ook besloten we via de Route National te gaan. Minder snel dan de tolwegen maar je ziet toch wel veel meer. Bovendien: Ook op de Route National kunnen we overwegend onze voorkeurssnelheid van 90 kmh rijden. Om 17.00 uur was het al donker dus puzzelboek, e-reader en later de laptop op tafel om zo de avond door te komen. Vanwege de kou zou het ook deze keer niet laat worden, temeer omdat we géén stroomaansluiting hadden en dan moeten we een beetje zuinig zijn met de boordaccu. En de kachel doet het goed maar vraagt toch wel stroom. In de hoop dat we de volgende dag weer een paar graden temperatuurwinst konden boeken gingen we onder de dekbedden en de extra wollen dekens.

Woensdag 12 december. Vroeg naar bed betekende ook vroeg op. Zodra het licht was, 7.50 uur, stond het koffiewater op en werden de autoruiten schoongekrabt. Jawel, echte ijsbloemen op de binnenzijde! Vlug alvast een mok lekker warme koffie en we wilden net vertrekken toen luid claxonerend de bakker aankwam. Snel onze eerste baguette van deze reis gehaald en toen opweg. Vandaag was de geprikte bestemming [Tournon-sûr-Rhone](#). We kozen voor deze al eerder bezochte plaats omdat dit een mooie dagafstand-bij-koud-weer was: 260 km via de Route National. Het landschap bleef lang wit, niet van sneeuw maar van rijp. Nog steeds minusstemperaturen. We reden ruim 50 km door nevel en mist maar gelukkig niet echt hinderlijk. De rondweg rond Lyon liep als een speer en in die regio werd ook het weer vriendelijker. We reden verder lekker in de zon. We zagen ook de eerste wijnhellingen waar de Côte du Rhone vandaan komt. Aan onze rechterzijde waren de hellingen van de Ardèche, aan de linkerkzijde het dal van de Rhône. Opeens: Een harde knal toen er een truck passeerde. De chauffeur had bij nader inzien geen zin in de gekochte uitsmijter en gooide deze tijdens het passeren tegen onze camper... Wat een troep! Gelukkig geen schade maar door de kracht van de snelheid zat de smurrie via de rubbersponning zelfs aan de binnenkant van het raam. Maar schrikken was het wel!

In Tournon-sûr-Rhône aangekomen merkten we dat er een nieuwe camperplaats was. Hier was zelfs een sani-zuil. Géén stroom, maar daarom *Gratuit*.

We wandelden ruim anderhalf uur door de mooie stad, echter pas nadat we de smurrie van camper en raam hadden weggepoetst.

Rond vieren vertrok de zon achter de bergen en duvelde de temperatuur richting nul. Camperkachel aan en de avond op z'n gemak laten vallen. We hoopten wel dat het de volgende dag, een toer van 150 km stond gepland, weer wat milder zou worden.

Als ons geheugen ons niet in de steek liet zou de volgende bestemming **Remoulins** nabij het mooie Romeinse aquaduct zijn dat staat afgebeeld op het 5-eurobiljet. Of we daar echt blijven plakken? Dat weten we morgenavond pas!

Donderdag 13 december. Na de eerste vorstvrije nacht was het toch wat aangener opstaan. Geen vorst maar wel bewolkt. Na de saniservice, gratis op de gratis camperplaats, vertrokken we omdat we hoopten weer een paar graden winst te maken. Het is toch leuker om via de Route National te rijden. Het mag dan wat langzamer gaan, je ziet wel veel meer van het landschap en aardige stadjes en dorpjes. Bovendien kan er goed geoefend worden met rotonde rijden want die kom je -letterlijk- tientallen tegen. Na zo'n 100 km moesten de ruitenwissers aan het werk. In de intervalstand want erg hard regende het niet. We stopten bij een supermarkt om te provianderen en bereikten Remoulins. Hier regende het echt en de dag was nog jong. Even top-overleg en kaarten-kijken en toen besloten om er nog 80 km aan te plakken en door te rijden naar ons geliefde [Palavas-les-Flots](#) aan de Middellandse zee. Geen foto's deze keer, die staan voldoende thuis op de PC en, met enig zoeken, [op onze foto-website](#). Voor ons doen 'n dure camperplaats (€ 13,=) maar aan de stroom en douche-gelegenheid gecombineerd met een mooie ligging is toch ook niet verkeerd.

In rap tempo werd de camper gepland en na 5 minuten waren we op weg naar het strand. De 13° en veel wind nodigde uit tot een lekkere uitwaaiwandeling. Er waren een paar dappere planksurfers bezig, altijd leuk om te bekijken. Op de terugweg kon Els de verleiding niet weerstaan en kocht twee joekels van Merengue, een soort schuimgebak.

Bij de camper probeerde Fred of er internet gevangen kon worden en dit lukte warempel. Wel maar een paar minuten, daarna moest er fors betaald worden, daar zagen we maar vanaf.

We konden net even de mail checken en een telegrammetje naar de kinders sturen maar wisten niet zeker of dat verzonden was omdat de lijn verbroken werd. Ondertussen ging Els zich douchen want dat was toch comfortabeler dan in de piepkleine camperdouche.

De avond was wat genoeglijker bij deze temperaturen. De kachel kreeg zelfs een vrije dag!

Weer even plannen: De volgende etappe zou naar **Leucate** gaan, ook aan de Middellandse zee.

Vrijdag 14 december. Bij het ontwaken: Niet koud, droog, maar wel een volledig grijze hemel. Wij noemen dit dan maar prettig reisweer. We waren er weer vrij vroeg bij. De aansluitunit voor de stroom teruigrillen voor Fred's rijbewijs en toen konden we vertrekken. De rit voerde door wel heel erg zuid-Frans landschap. Middengebergte, met fraaie rotspartijen en de opvallende lage begroeiing waar hier en daar parmantige cipressen uitstaken. Het bleef lang grijs maar toen we in [Leucate](#) aankwamen liet de zon zich even zien.

We werden door de navi naar een grote mixparking geloodst. (Een andere plek als bij de link!)

Hier stonden we helemaal alleen met als directe buurman een op het droge gezet vrij groot zeeschip.

Hier huist in het seizoen het toeristenburo maar nu was het stil en verlaten. We maakten een lange strandwandeling en kuierden via de bebouwing terug. We ontmoetten wel 6 mensen, 2 honden en een kat. Vrijwel uitgestorven, geen enkele winkel of HoReCa gelegenheid open. Hoewel het er best aardig was vond Fred de spookstad een beetje deprimerend en wist Els om te praten om toch nog 45 km verder te

rijden. Okee, door naar Le Boulou, 10 km van de Spaanse grens. De rit nam vrij veel tijd vanwege de verkeerschaos in de grote stad **Montpellier**. Het schemerde al toen we in [Le Boulou](#) aankwamen.

Kleine malleur: De nummerplaat van de fietsendrager brak (weer) af door een net iets te diepe goot voor de camperplaats. Gelukkig was het met tirestrips snel opgelost en konden we een korte stadboemel maken.

De stad had sinds ons eerste bezoek, februari 2011, een facelift gehad en zag er nu mooi uit.

Bij de CP was een sanizuil en voldoende afvalbakken, géén stroom maar gratis.

Geen internet te vangen maar de volgende dag zouden we gratis WiFi hebben.

Met deze overnachting namen we voorlopig afscheid van Frankrijk, de Spaanse grens was nog maar 10 km verwijderd.....